

Hammerich: Det ærede Medlem for Verninge (Holm) har ganske sikkert Ret i, at ved de forskellige Love, vi her have behandlet, og ved den, vi nu behandle i dette Øjeblik, vil Kirkefondens Bevægelse i høj Grad paavirkes, hvad han jo gav en god Skildring af, og at der derfor er en ganske særlig Anledning til ved denne sidste Lov at tage under Overvejelse, om man ikke kunde finde en Vej til at sikre imod, at denne Bevægelse skal løbe helt ud i Sandet. Det er jo givet, at naar man slaar fast, at ved disse Kirker, som rejses af Enkeltfolk, inden for de Sogne, hvor de rejses, med Støtte ude fra, er man udsat for, at der kommer en Præst, som de, der have rejst Kirken og bekostet dens Drift, ingenlunde ønske at have til Præst, hvilket hurtigt vil svække deres Interesse og Offervillighed, og saa maa man gaa ud fra, at der vil blive skabt Menighedsraad, hvis Syn og Ønsker gaa i en hel anden Retning end de Ønsker, der næres af dem, der have rejst Kirken. Følgen deraf vil sikkert blive, at man lukker for den Kilde, der har skabt disse Kirker. Imidlertid er det lige saa sikkert, at det er overordentlig vanskeligt at finde en Vej til at hindre dette. Der har i saa Henseende været antydet, at man kunde give dem en Særstilling, saaledes som jo enkelte Kirker i Øjeblikket have, men der er ganske vist den store Vanskelighed derved, at det netop er smaa Kirker, som ere givne til Sognene som deres Sognekirker, det er Kirker, som i Regelen kun have een Præst. Den Vej, man ellers kunde have, at sige, at ved Kirken skal der være en af Menigheden valgt Præst, men ved Siden af ham en Præst, valgt af det af de oprindelige Stiftere skabte Menighedsraad, den har man ikke. Det er ogsaa vanskeligt at tænke sig at gaa den Vej, der har været foreslaaet, at lade disse frivillig skabte Menigheder faa Vej til at omdannes til Valgemigheder. Men et eller andet i den Retning maa man søge at faa gjort, hvis ikke Resultatet af de Love, vi her have haft til Behandling, og da særlig Loven om tvungne Menighedsraad, skal kvæle Kirkefondens Bevægelse. Derfor er jeg enig med det ærede Medlem fra Verninge i, at det er uforvarligt at vedtage denne Lov uden i hvert Fald at have en Bestemmelse om, at Spørgsmaalet om en mulig Særstilling for Kirkefondens Kirker tages op til Overvejelse. Hvad man i saa Henseende kunde finde hensigtsmæssigt hørte naturligt hjemme i Lov om Kirker, der eje sig

selv. Jeg skal endnu kun bemærke over for det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at jeg ikke mener, det kan gaa an at udstemme de to Paragraffer, han ønskede udstemte. Jeg vil sikkert lige saa nødig som han, at den kjøbenhavnske Befolkning i al Almindelighed skal beskattes, men saa meget er sikkert, at kvæler man private Initiativer paa dette Omraade, maa man dog gøre det muligt, at netop de Sogne, hvor den fattigste Del af Befolkningen findes, kunne faa Kirkenøden afhjulpen ved Støtte fra hele Byen. Hvis altsaa de andre Love vedtages, og ligeledes den Lov, vi nu behandle, vil det være ganske uforvarligt at udstemme de to sidste Paragraffer.

Aadal: Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen) har stillet et Ændringsforslag til § 19 i det foreliggende Lovforslag. Det gaar ud paa, at hvor der hører et Landdistrikt ind under en Købstadkirke, skulle de Beboere, der svare Kirketiende, være fri for yderligere at paalignes Bidrag, naar Kirkens Indtægter ikke slaa til. Da de svare deres Kirketiende, maa de antages dermed at have fyldstgjort deres Forpligtelse til Kirken, idet de derved i en væsentlig Grad give Kirken dens Indtægt, saa meget mere som de, der bo ude paa Landet, og have en betydelig længere Kirkevej, ikke have saa let Adgang til Kirketjenesten som Folk i Byen. Det har jo ogsaa været den almindelige Praksis til 1896, at naar et saadant Landdistrikt hørte ind under en Købstadkirke, vare dets Beboere fri for de Bidrag, der yderligere maatte paalignes til Kirkens Udgifter. Men ved en Højesteretsdom af 8de December 1896 blev det slaaet fast, at de i Henhold til Danske Lov 2—22—64 ikke ere fritagne for den Sognemændene paa hvilende Forpligtelse til at yde Kirken Tilskud, naar denne ikke kan hjælpe sig med sin egen Indkomst. Men nu staa vi igen over for en Lovgivning paa dette Omraade, og om jeg end godt ser, at det egentlig ikke er Tanken, at denne Lov skal indføre Forandringer med Hensyn til de Indtægter, Kirken har, men kun med Hensyn til Administrationen af dem, synes jeg dog, at man paa dette Omraade, hvor man kan sige, at der vilde lides Uretfærdighed, hvis de foruden at svare deres Tiende skulde lige med Købstadboerne svare yderligere Bidrag og saaledes vilde komme ind under en Dobbeltbeskatning, godt kunde gaa til den Forandring, som Ændringsforslaget indeholder, nemlig, at der ikke skal kunne